

Útlitið fyr 1986:

Størsti vøksturin verður í alingini

— sum longu nú gevur arbeiði til eini 10-12 fólk á Bakkafrøst

Alistøðin hevur stóran týðning fyr í úrsliti hjá Bakkafrøst

Bakkafrøst á Glyvrum umsetti í fjór fyr millum 35 og 40 mill. kr. Tað var ikki matvøruframleiðslan burtur úr svartkjafti, sum átti mesta partin av umsetninginum.

Framleiðslan av fóduri átti størsta partin av umsetninginum, góðar 15

mill. kr. Tey framleiddu umleið 3000 tons av fóduri, harav 2400 tons vórðu seld til ymsar alarar. Bakkafrøst brúkti sjálvt 600 tons av fóduri á egna alistøð síni.

Alistøðin umsetti fyr 10,5 mill. kr. í fjór. Tey seldu ialt 70 tons av silum

og 80 tons av laks.

Framleiðslan av farsí, flaki og slógv burtur úr svartkjafti gav annars ein umsetning uppá góðar 10 mill. kr.

1986!

Hvat viðvíkur útlitinum

fyr 1986 sigur Hans Jacobsen, at teir hava gjørt stórar iløgur á virkinum, soleiðis at teir vóna at fáa eitt betri úrslit. Serstakliga bjartskygdur er hann í samband við alingina, sum helst fer at økja um umsetningin úr 10 mill. upp í einar 15 mill. í 1986. Alistøðin er uppá 30 ringar, og Hans Jacobsen væntar, at teir hava eini 250 tons at drepa í ár: 150 tons av silum og 100 tons av laks.

Annars hava teir eisini útbyggt fódurframleiðsluna soleiðis, at teir her hava møguleikar at selja alarum stórra nøgdir av fóduri. Ráveran til alifóðuri er fyrst og fremst svartkjaftur. Teir mugu so eisini keypa mjøl frá Havsbúrn til hesa framleiðsluna. Hans Jacobsen visir á, at møguleikar liggja eisini í at fáa hvitingsbróður um summarið. Ein minni bátur gjørdi royndir í fjorsummar við at ísa hvitingsbróður og landa hann til Bakkafrøst, sum síðani brúkti fiskin í fódurframleiðsluni. Hans Jacobsen sigur, at hann

Hans Jacobsen, stjóri á Bakkafrøst

hefur hoyrt, at tað eru fleiri bátar, sum ætla sær at royna eftir hvitingsbróður í ár. Bátarnir royna rundan um Føroyar og eru einar tveir dagar úti.

Tað arbeiða umleið 100 fólk á Bakkafrøst, tá nógur fiskur er. Uttanfyri sjálva svartkjaftatíðina eru tey millum 30

og 40 fólk.

Alingin gevur arbeiði til eini 10-12 fólk. Her er so talan um at fódur, umvæla og rigga útgerð til umframt arbeiði við at drepa, reinsa og pakka fiskin, tá hann verður tikin.

jan

Neyðugt við svartkjaftavirkjum um vit skulu fiska meira av svartkjafti sjálvir

— Vit eiga longu ein flota, sum kann fiska stórar nøgdir av svartkjafti til matna, men sum ikki fær landað, tí bert eitt virki er at taka ímóti. Vit eiga at byggja nýggj svartkjaftavirki á plássum, har litið arbeiði er, heldur enn at útbyggja flakavirkini til hesa framleiðsluna, sigur Hans Jacobsen, stjóri á Bakkafrøst.

— Tað er lítill meining í at byggja fleiri nýggj skip til at fiska svartkjaft til matna og at umleggja

verandi ísfiskaskip til at fiska svartkjaft til virki á landi, tá vit í dag ikki hava nakra móttøkuorku

á landi.

Hetta sigur Hans Jacobsen, stjóri á Bakkafrøst, sum nú í nógv ár hevur fingist við framleiðslu av flaki og farsí burtur úr svartkjafti. Bakkafrøst er einasta virki í Føroyum av sinum slag.

Hesa seinastu tíðina hevur nevniliga nógv verið tosað og skrivað um, at føroyingar eiga at taka ein part av flotanum av

landgrunninum til at fiska svartkjaft til matna istaðin. Um somu tíð vita vit, at skip verða bygd til at fiska svartkjaft og viðgera hann umborð men eisini til at landa hann til virki á landi.

Aftrat hesum kemur so, at vit í dag eiga fleiri stórar nótabátar, sum eru førir fyr í fiska svartkjaft til matna.

Hin helvtin av veruleikanum er so, at vit eiga

bert eitt virki á landi, sum kann taka ímóti svartkjafti og viðgera hann til matna.

Hans Jacobsen sigur uppá fyrispurning, at siga vit A og loyva úthygging av flotanum til at fiska svartkjaft og vilja vit flyta part av flotanum til at fiska svartkjaft, so mugu vit eisini siga B, og tað er at hava móttøkuorku á landi. Sum stóðan er í dag hevur Bakkafrøst ongan møguleika at taka ímóti øllum svartkjaftinum, sum ætlanin er at veidda til matna. — Hevur Gullfinnur góðan fiskiskap, so kunnu vit neyv-an klára meir enn tað eitt slikt skip fiskar og hvat so við restini av skipunum, spyr Hans Jacobsen, sum heldur, at tað kann ikki vera rætt, at vit leggja okkum eftir at reka ein politikk, har vit skulu til at fiska meira av svartkjafti sjálvir til at avveidda til virki á landi, tá vit enn einki hava gjørt fyr í fáa fleiri svartkjaftavirki.

Hvat viðvíkur ætlanini í Kollafirði at byrja framleiðslu av surimi og crab-stick úr svartkjafti, so heldur Hans Jacobsen, at hetta er ein áhugaverd og spennandi roynd. — Men vit eiga so fyrst at royna við hesum eina virkinum, áðrenn vit gera sama mistak sum so oftani er gjørt í Føroyum, at allir byrja júst somu framleiðslu, áðrenn hon er royndarkoyrd.

Hvat viðvíkur stóru kvotunum av svartkjafti, sum føroyingar hava latið øðrum tjóðum, so sigur Hans Jacobsen seg bera ótta fyr hesi gongdini. Hann heldur tað er vandamikil at geva so stórar kvotur og visir á, at hóast vit ætla okkum at yvirtaka part av hesum kvotum, so er spurningurin, umtað ikki skal ein tíð til at minka um tær aftur. Hann visir eisini á vandan við at ov nógv skip fara at royna á einum avmarkaðum øki. Hetta kann nerva føroysku veiðina.

jan